

Երևան, 30 Սեպտեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհիել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՊՄՈՍ 119 ԻՆՉՔԱՆ ԿՐ ՍԻՐԵՄ ՕՐԷՆՔԴ

Ինչքան կը սիրեմ Օրէնքդ,
ամէն օր ան է խորհրդածութեանս առարկան:
Պապուերներդ զիս թշնամիներէս աւելի իմասպուն ըրին,
որովհեպել զանոնք ընդմիշփ իմս դարձուցի:
Բոլոր ուսուցիչներէս խորամիպ եղայ,
որովհեպել պապուիրաններդ են մրածումիս առանցքը:
Տարեցներէն աւելի խորիմաց դարձայ,
որովհեպել հրահանգներդ գործադրեցի:
Բոլոր չար ճամբաններէն հեռու մնացի,
որպէսզի քու խօսքերդ գործադրեմ:
Օրէնքներէդ չեղեցայ ես բնաւ,
որովհեպել դուն ինքդ զանոնք ինձի սորվեցուցիր:
Ինչ քաղցը են խօսքերդ ինձի համար,
ինչքան որ մեղրը՝ քիմքիս համար:
Հրահանգներուդ հեպեւելով՝ խորիմաց դարձայ.
ու ափի ափեցի բոլոր խարդախ ճամբանները:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Սիրոյքո Հուր արկեալյերկիր՝ բորբոքեսցի ի Հոգիս մեր.

ՎլսորՀուրուտ սրախոց մեր մաքրեսցէ՝ վլոյս գիտութեանքո փայլեսցէ.

Ի քնոյ մաշու զմեզ զարթուացէ, զմիաս բոցովքո վառեսցէ

զի ի տուլնջեան եւ գիշերի, տացովքեզ փառս անլուելի:

Ի քեզ նայիմք լոյսդ անմասոյց, ի զգայական ծածկեալ լուսոյ.

որ վասն մեր եղար ի գրի, եւ ննջեցեր ի տապանի.

առ մեզ ննջեա արթուն բնութիւն, Հերքեա զշարին ներգործութիւն.

զի ի տուլնջեան եւ գիշերի, տացովքեզ փառս անլուելի:

ԱՊՈՔ

Սիրով ընդունէ, հզօր Տէր Ասպուած, դառնացածիս աղացանքը: Գթութեամբ մօքեցիր ամօթահարիս: Փարափէ, ով ամենապարզեւ, ամօթի փիսրութիւններս: Վերցուր վրա-յէս, ով Ողորմած, անփանելի ծանրութիւններս: Հեռացուր ինձմէ, ով ամենահնար, մահացու սովորութիւններս: Վարի փուր, ով մշփայալթ, խաբողին հաճոյքները: Հեռու վանէ, ով վերնային, կապաղի մառախուուրը: Կասեցուր, ով կեցուցիչ, կորուսիչին գործերը: Զիր ու ցան ըրէ, ով ծածկափես, ըմբոնողին հնարքները: Խորփակէ, ով անքնին, կռուողին յարձակումները: Եւ քեզ փառաւորենք այժմ եւ միշփ եւ յալիփեանս յալիփենից: Ամէն:

ԾԱՐՍԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վփանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաքեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաջանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն եւ ողորմեա:

ԾԱՐՍԿԱՆ- ՊՊՕԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 69 ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԱՂԱԿ

Պարասխան փուր ինծի, ով Տէր, որովհեփեւ քաղցր է քու սէրդ.

քու անսահման զթութեամբդ հասիր ինծի:

Երես մի դարձներ ինծմէ՝ քու ծառայէդ.

նեղութեան մէջ եմ, շուրով պարասխան փուր ինծի:

Մօփեցիր ինծի եւ փրկէ զիս. ազափէ զիս, որպէսզի թշնամիներս դեսնեն:

Դուն զիվես իմ կրած նախապիհնքս, կրած ամօթս եւ անարզանքս,

եւ կը ճանչնաս իմ բոլոր ոսդիներս:

Նախապիհնքները ընկճեցին սիրփս, եւ ես հիւանդացայ:

Ինծի ցաւակցող վինդուեցի, բայց չկար. միխթարիչ մը վինդուեցի, բայց չզբայ:

Ուփելիքի փոխարէն լեղի փուին ինծի, երբ ծարաւ էի՝ քացախ փուին խմելու:

Թող որ Ասպուծոյ հեկ հաղորդութեան իրենց սեղանը

զիրենք կործանող թակարդ մը ըլլայ,

հաշփութեան զոհը՝ կորուսփի պափճառ ըլլայ իրենց:

Թող խաւարին իրենց այքերը, որպէսզի չդեսնեն.

թող անոնց մէջքը կորացած մնայ ընդմիշփ:

Բարկութիւնդ թափէ անոնց վրայ, քու ահեղ օայրոյթովդ ողողէ զանոնք:

Թող անոնց քաղաքները աւերակ մնան, անոնց փուները բնակիչ չունենան:

Որովհեփեւ երբ դուն հարուածեցիր զիս՝ իրենք եւս հալածեցին.

Երբ դուն վիրաւորեցիր՝ իրենք աւելի ցաւցուցին զիս:

Դարպապարփէ զիրենք իրենց անթիւ յանցանքներուն համար,

փրկութեանդ մէջ դեղ մի դար անոնց:

Թող ջնջուին Կեանքի Գիրքէդ, արդարներու ցանկին մէջ դեղ չունենան:

Գալով ինծի, ես փառապեալ եմ ու վշպահար, փրկէ, ով Ասպուած, եւ բարձրացուր զիս:

Դիփի օրիներգեմ Ասպուծոյ անունը, զոհաբանութեամբ պիփի փառաւորէմ զինք.

եւ ասիկա աւելի ընդունեկի է Տիրոց, քան թէ իբրեւ ողջակէզ իրեն զոհուած եզն ու ցուլը:

Տառապողները թող փեսնեն եւ ուրախանան, դուք՝ որ Ասպուծոյ կը դիմէք, սիրփ առէք:

Որովհեփեւ Տէրը կը լսէ ջրաւորներուն ձայնը, եւ չի մոռնար իրենները,

որոնք կապանքներու մէջ են:

Ասպուծոյ օրինութիւն երգեցէք, ով երկինք եւ երկիր եւ ծով,

եւ անոնց մէջ զփնուող բոլոր արարածներ:

Ասպուած պիփի փրկէ Միոնը, եւ վերաշինէ Յուդայի քաղաքները,

իր ժողովուրդը հոն պիփի բնակի եւ դեղ դառնայ անոր.

իր ծառաներուն սերունդները պիփի ժառանգեն զայն,

զինք սիրողները այնպեղ պիփի բնակին:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԱԿ 69:16-36

Կը շարունակենք 69:16-36 Սաղմոսը: 13-15 համարներուն մեջ Դաւիթ ներկայացուց թէ պիտի աղօթէ Ասպուծոյ, որովհետեւ Անոր հաճութիւնը ունի, առաել եւս զԱսպուած կը ճանչնայ գթառափ ու հարարիմ գուած խոսքումին, որ եթէ Ասպուած խոսքացած է, ուրեմն հաւաքարիմ է Իր գուած խոսքումին եւ այդ խոսքումը պիտի կափարէ: Շարունակելով, դարձեալ Դաւիթ կը խնդրէ որ Ասպուած պարասիան գրայ իրեն այս անգամ նկապի առած Ասպուծոյ սէրը որ այնքան քաղցր է, եւ գթութիւնը անսահման: Սա մեզի կու գրայ առիթը մրածելու եւ ըստ այնմ ճանչնալու զԱսպուած իրեւ սէր եւ անսահման գութ: Ահա թէ ինչու Յովհաննէս Առաքեալ պիտի ըստ «Ասպուած սէր է»: Ուրեմն ամէն ինչ որ կընէ սէրէ մղուած: Ահա արդարացութիւն որ որուն համար Դաւիթ կը խնդրէ, որ Ասպուած իրմէ երես ցրածնէ, այլ խօսքով Ասպուծոյ ներկայութիւնը զգայ Դաւիթ, մանաւանդ երբ նեղութեան եւ հալածանքի վիճակի մեջ է:

Դաւիթ նաեւ կարգայայգուի այնպիսին, ուր կը ներկայացնէ կրած նախագինքը, ամօթն ու անարգանքը, որոնք սակայն նախագինքն էին գալիք այն վիճակին որմէ պիտի անցնէր նոյնինքն Յիսուս Քրիստոս, երբ մարդիկ զինք պիտի նախագինքն, ծախրէին, անարգէին, եւ պիտի չզգնուէր որեւէ մէկը ցաւակցող կամ միսիթարող, ընդհակառակը պիտի ծաղրէին: Տակաւին, Դաւիթ կը մարգարեանայ մինչեւ իսկ «ուգելիքի փոխարէն լեիդ գուին, ծարաւ էի՝ քացախ գուին խմելու»:

22-28 համարները կը ներկայացնէ թէ ինչ պիտի պարագի անոնց որոնք պահեցին արդարին բաժինը իրենց ծեսի ու ծխակապարութեան, բայց ոչ իրենց հաւաքարմութիւնը Ասպուծոյ հետք: Ընդհակառակը, Դաւիթի կը խնդրէ որ իրենց այդ հաղորդութեան սեղան իրենց համար թակարդ ըլլայ, հաշուութեան զոհը՝ կորուսպի պարմատ: Այս բոլորը Դաւիթի ըսելովը չէ որ վեղի պիտի ունենայ, այլ՝ սա հետեւանքն է բոլոր անոնց որոնք անհաւաքարիմ եղան, կըլլան ու պիտի ըլլան Ասպուծոյ նկարմամբ: Անոնց աքերը խաւարին, որ չըեսնեն: Կը խնդրէ որ Ասպուած Իր բարկութիւնը թափէ անոնց վրայ: Ահա մէկ այլ ուրիշ մարգարէութիւն մը կապուած Յուդային, «Անոնց քաղաքները աւերակ մնան, անոնց գուները բնակիչ չտնենան», այս գուղերը կը կարդանք Գործը Առաքելոց 1:20: Ան կը խնդրէ որ անոնք ջնջուին Կեանքի Գիրքն, որ նաեւ ծանօթ է որպէս արդարներու ցանկ:

30-36 համարները կը ներկայացնեն Ասպուծոյ անունին զոհաբանութիւն եւ փառարանանք, որ շաբ աւելի աղէկ է եւ ընդունելի քան որեւէ մէկ ողջակէզ եզ կամ ցուլ: Այսինքն՝ անկեղծ սրբէ, հոգի բխած աղօթք փառարանանք ուղղուած Ասպուծոյ, քան ողջակէզ: Ան նաեւ կը քաջալերէ ու կը խրախուսէ գառապողները, որոնք Ասպուծոյ կը դիմեն, որովհետեւ Տէրը կը լսէ քաւորներուն ձայնը, այսինքն՝ հոգիով աղքադներուն ձայնը, սրբով մաքուրներուն ձայնը: Ահա յոյսի երգ, որ աւարդին ինչ ալ ըլլան պայմաներն ու պարագաները Ասպուած պիտի փրկէ Սիոնը, այսինքն՝ Ասպուծոյ լեռը, այն լեռը որ Ասպուծոյ բնակութեան վայրն է: Եւ զԱսպուած սիրողները յոն պիտի բնակին: Ո՞ւր է այդ «հոն», Քրիստոս յսփակօրէն կըստ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երթեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ իմած բազմամեղիս: